

PROP DE VOSALTRES

Ha passat la cavalcada dels Reis

Estimats diocesans:

La cavalcada dels Reis d'Orient ha estat, en la nostra llarga història de les celebracions de Nadal, l'esdeveniment emblemàtic per fer-nos regals els uns als altres, sobretot als nens.

Aquesta tradició ens recorda l'episodi evangèlic en què uns mags arribats d'Orient van oferir unes ofrenes al nen Jesús, tal com ens ho explica sant Mateu: «Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare, es prostraren a terra i el van adorar. [...] i li oferiren presents: or, encens i mirra» (2,11).

Encara que des de fa temps s'ha diversificat molt el lliurament de regals als més petits, la festa popular dels Reis sempre resulta atractiva perquè està molt arrelada en la nostra societat. A més, es fa una espectacular cavalcada que recorre els carrers i places dels nostres pobles i ciutats. Els adults mirem amb curiositat els personatges i els elements que acompanyen la comitiva, però contemplem amb més interès els rostres dels més petits, les seves emocions, els seus ulls plens d'alegria, els seus aparents temors, les seves esperances en aconseguir els regals demanats. Pares i padrins, oncles i altres familiars estan pendents de les reaccions dels nens, de la seva ingenuïtat i de les mostres d'alegria sorollosa davant dels obsequis. Tots hem participat de la tendresa i de l'emoció infantil del moment. No endebades els nens es converteixen, una vegada més, en el centre de les mi-

rades i de les preocupacions de les famílies i de tota la societat.

A partir d'aquesta festa anomenada «dels nens» voldria reflexionar i ampliar la meua mirada cap a ells, aconsellant alguna cosa més enllà de la donació d'un regal més o menys sofisticat que reben amb alegria i que sembla acomplir totes les seves expectatives. Segurament és un bon dia per parlar de l'amor familiar, de l'educació, de l'escola, del paper que els diferents agents socials juguen per obtenir un creixement harmònic dels nens i joves de la nostra societat. És una responsabilitat de tots d'oferir-los-hi i aconseguir una formació de qualitat perquè creixin sentint-se estimats i preparar-los per ajudar i servir els altres ja en la seva primerenca edat i, sobretot, quan en el futur participin en la gestió de la comunitat.

Els pares són els primers responsables de l'educació dels seus fills i, malgrat que en el llenguat-

ge col·loquial fem servir sovint els adjectius possessius, no són de la seva propietat, sinó que els han rebut de l'immens amor de Déu i del seu lliurament conjugal. Tan gran és l'amor paternofamiliar que són capaços de donar la seva vida en benefici de l'altre. Cal que l'educació en l'àmbit familiar es basi sobretot en l'afecte, en el respecte i en la solidaritat. El gust, l'interès personal o el capritx dels fills no són bones normes de conducta. Els pares no els han de complaure sempre. És cert que volen, sobretot, la felicitat dels fills, però l'esforç, la cons-

tància, la cerca de l'excel·lència, els valors, la correcció són eixos bàsics en el seu creixement. Hem d'acompanyar-los i saber escoltar.

També els professors dediquen gran part del seu temps a conformar i potenciar la personalitat dels alumnes, respectant la seva llibertat i preocupant-se de totes les seves dimensions: la física, la intel·lectual, l'espiritual i la social. Són col·laboradors de la responsabilitat paterna.

Aquesta formació és completada pels catequistes i tots els educadors catòlics, que s'esforcen a ser autèntics testimoniatges de vida a l'estil de Jesucrist. Ells els encaminen a trobar-lo i, seguint la gràcia del seu baptisme, a viure amb alegria la seva fe. Avui, justament, celebrem la festa del Baptisme de Jesús.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Celebració de Santa Llúcia i de la Verge de Loreto

La Parròquia de Sant Joan Baptista de Lleida va acollir, el passat 13 de desembre amb motiu de la festa de Santa Llúcia, una missa organitzada per la Federació de Cases i Centres Regionals de Lleida, amb l'actuació de la Coral l'Estel Lleida i de diversos grups folklòrics.

Per una altra part, Llardecans va celebrar la Diada de la Verge de Loreto, la seva patrona, amb una eucaristia al santuari que hi ha en aquest poble dedicat a la verge. El vicari general, Lluís Sallán, va presidir la missa, amenitzada per la coral de la parròquia, que va cantar l'himne i els goigs a la Mare de Déu.

CERCA DE VOSOTROS

Pasó la cabalgata de Reyes

Queridos diocesanos:

La cabalgata de los Reyes Magos ha sido, en nuestra larga historia de las celebraciones de la Navidad, el acontecimiento decisivo de la entrega de regalos de unos a otros. Aunque se centra especialmente en los niños recordando aquel acontecimiento evangélico de los regalos que le ofrecieron a Jesús, niño, unos magos llegados de Oriente; así nos lo cuenta san Mateo: «Entraron en casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron... y le ofrecieron regalos: oro, incienso y mirra» (2,11).

Últimamente parece haberse diversificado mucho la entrega de regalos a los más pequeños pero siempre resulta atractiva la fiesta popular de los Reyes Magos. En nuestra sociedad se conserva todavía muy arraigada esta celebración que, en una llamativa cabalgata, discurre por las calles y plazas de nuestros pueblos y ciudades. Los adultos miramos con curiosidad los personajes y los elementos que acompañan la comitiva pero contemplamos con más interés los rostros de los más pequeños, sus emociones, sus ojos llenos de alegría, sus aparentes temores, sus esperanzas en conseguir los regalos solicitados. Padres y abuelos, tíos y otros familiares han estado pendientes de las reacciones de los niños, de su ingenuidad y de las muestras alborozadas ante los obsequios. Todos hemos participado de la ternura y de la emoción infantil del momento. No en vano los niños se convierten, una vez más, en el centro de las miradas y de las preocupaciones de las familias y de la sociedad entera.

Tomando esta fiesta llamada «de los niños», con la reflexión de hoy quisiera ampliar mi mirada hacia ellos aconsejando algo más que la donación de un objeto más o menos sofisticado que reciben con alegría y parecen cumplir todas sus expectativas. Seguramente es un buen día para hablar del amor familiar, de la educación, de la escuela, del papel que los distintos agentes sociales juegan para conseguir un crecimiento armónico de los niños y jóvenes de nuestra sociedad. Es una responsabilidad de todos el ofrecer y conseguir una formación de calidad para que crezcan sintiéndose queridos y que se preparen para ayudar y servir a sus semejantes a su temprana edad y, sobre todo, cuando en el futuro participen de la gestión de la comunidad.

Los padres son los primeros responsables de la educación de sus hijos. A pesar de que en el lenguaje coloquial utilizamos continuamente los adjetivos posesivos, no los tienen de su propiedad sino que los han recibido del inmenso amor de Dios y de su propia entrega conyugal. Tan grande es el amor paterno-filial que unos y otros son capaces de ofrecer su vida en beneficio del otro. Que la educación dada en el ámbito familiar se base sobre todo en el cariño, en el respeto y en la solidaridad. El gusto, el interés personal o el capricho de los hijos nunca son buenas normas de conducta. Los padres no pueden complacer siempre. Es cierto que pretenden especialmente la felicidad de los hijos pero el esfuerzo, la constancia, la búsqueda de la excelencia, los valores, la corrección son líneas en la atención a su crecimiento, acompañarles, saber escuchar.

Los profesores dedican gran parte de su tiempo a conformar y potenciar la personalidad de los alumnos respetando su libertad y preocupándose de todas sus dimensiones, la física, la intelectual, la espiritual y la social. Colaboran en la responsabilidad paterna.

Los catequistas y todos los educadores católicos se esfuerzan en ser auténticos testimonios de vida al estilo de Jesucristo; los encaminan a todos a su encuentro y, siguiendo la gracia de su bautismo, viven con alegría su fe. Precisamente hoy celebramos la fiesta del Bautismo de Jesús.

Con mi afecto y bendición,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Els Reis d'Orient tanquen les Festes de Nadal

Amb l'arribada dels Reis d'Orient, que han dut l'alegria als nens i nenes, s'han acabat les Festes de Nadal que, com cada any, han tingut un calendari

de celebracions força atapeït, més encara en aquesta ocasió, ja que després de dos anys marcats per la covid, enguany s'ha recuperat la plena normalitat en les tro-

bades familiars i en els actes socials i religiosos.

El Cicle de Nadal, que es va inaugurar amb el Pregó de la històrica Montserrat Macià el passat 16 de desembre, es clou el proper 15 de gener a la nau central de la Seu Vella amb el lliurament dels premis i guardons del 87è Concurs de Pessebres que organitza l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. Cal destacar que aquest Nadal han estat seleccionats per representar la Federació Catalana de Pessebristes a Montserrat, on van pujar una creació del mestre pessebrista lleidatà Albert Bertran.

Remodelació de l'església del Claver

El Col·legi Claver-Jesuïtes Lleida ha enllestit recentment les obres de rehabilitació de la seva església, construïda el 1961, i que forma part del complex de l'escola. Els treballs, que han consistit en la millora del fals sostre, de la climatització i de l'eficiència de l'enllumenat, entre altres aspectes, han durat quatre mesos i han estat dirigits per l'arquitecte lleidatà Josep Maria Puigdemasa.

L'església és un dels pocs exemples del Moviment Modern catalogats a Lleida, i està inclòs en el regis-

tre de la fundació DoCoMoMo, que es dedica a inventariar i divulgar el patrimoni arquitectònic d'aquest corrent.

Nomenaments

Monsenyor Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

• **Xavier García Albero**, nomenat president del Servei de Colònies de Vacances, amb data 03.11.22.

• **Adrià Godia Abad**, nomenat representant territorial del MCECC a Lleida, amb data 03.11.22.

• **Eduard Segarra Carbonell**, nomenat prior de la Venerable Congregació de la Puríssima Sang de Nostre Senyor Jesucrist de Lleida, amb data 22.11.22.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

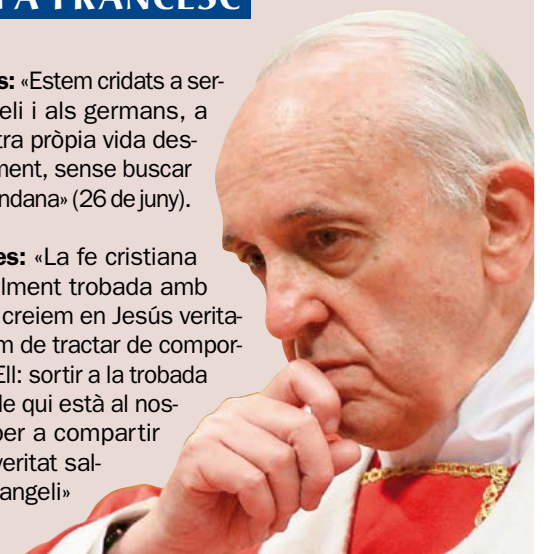
@Pontifex_es: «Demanim a Jesús la força de ser com Ell, de seguir-lo amb ferma decisió; de no ser venjatiu i intolerants

quan sorgeixen dificultats, quan ens esforcem per fer el bé i els altres no ho comprenen» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Benvolgudes famílies, siguin signe del Crist vivent, no tinguin por del que el Senyor els demana ni de ser generoses amb Ell. Siguin la llavor d'un món més fraterno, el rostre acollidor de l'Església. I, si us plau, resin, resin sempre!» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Estem cridats a servir a l'Evangelí i als germans, a oferir la nostra pròpia vida desinteressadament, sense buscar cap glòria mundana» (26 de juny).

@Pontifex_es: «La fe cristiana és essencialment trobada amb Jesucrist. Si creiem en Jesús veritablement, hem de tractar de comportar-nos com Ell: sortir a la trobada dels altres, de qui està al nostre costat, per a compartir amb ells la veritat salvífica de l'Evangelí» (28 de juny).

Restauració dels mantells de la Mare de Déu de la Soledat

La Congregació de la Sang de Lleida ha enviat els mantells de la Mare de Déu de la Soledat, conservats a l'Església de la Sang, cap a Barcelona per ser sotmesos a un procés de restauració per part d'un equip especialitzat en intervencions en material tèxtil. Les peces, teixides el 1929 a Casa Jorba, a Barcelona, gràcies a una subscripció popular entre els devots lleidatans, es troben en un deficient estat de conservació que obliga a intervenir-hi perquè no es perdin uns mantells gairebé centenaris que, segons els especialistes, són únics a Catalunya per les seves característiques.

El pressupost estimat per a la reparació és de 18.000 euros, que comprenen el mantell processional (el que duu la imatge de la Verge quan surt a la processó del Divendres Sant), un altre mantell negre més curt, i un tercer mantell aparegut en un armari amb què antigament es vestia la Mare de Déu per Pasqua.

Les despeses de la restauració es costejaran, seguint el model amb què es va fer l'encàrrec de la seva elaboració: per aportacions voluntàries dels fidels. Es podrà participar fent un ingrés bancari, o a través d'un *crowdfunding*.

El mantell és una peça confeccionada amb vellut brodat amb fil d'or i originàriament amb incrustacions de pedreria i perles naturals. Té una història interessant. Es va estrenar a la processó del Sant Enterrament

de 1930, però durant la Guerra Civil la imatge de la Verge de la Soledat va ser destruïda i la seva corona va desaparèixer. En canvi, els mantells van ser amagats a les carboneres de la Maternitat, on van ser trobades per sorpresa per una monja el 1939, quan molta gent els donava per perduts. També es van localitzar fragments del tabernacle daurat que acollia la imatge de la Mare de Déu, tornada a esculpir en els anys posteriors.

Anna Maria Agustí parla d'humilitat a l'IREL

La psicopedagoga Anna Maria Agustí va pronunciar el passat 15 de desembre, dins el cicle que l'IREL dedica a la humilitat, la conferència titulada «Humilitat i humiliació en la societat de l'ego». La xerrada, que va congrega un nombrós públic, va ser una invitació a la reflexió sobre conceptes com la humilitat, la humiliació, la societat, la comunitat i l'ego, a través de definicions de pensadors i, també, portant-ho al terreny del pessebre, aprofitant la proximitat de les Festes de Nadal. Segons Agustí, Jesús és el màxim exemple d'humilitat, tant per la forma com ve al món com per la forma com Déu s'humilia en el moment de la passió i la mort.

El cicle de conferències sobre la humilitat es reprendrà el 12 de gener amb la conferència «Humilitat i maduresa personal», amb Blanca Manzano.

REFLEXIONS

Farts del Nadal

Ja ha passat un Nadal més. Hem menjat molt. Potser estem farts. Neules, torrons, farinots, pollastre rostit, escudella i carn d'olla. N'hem tingut prou? El Cap d'Any ens recorda que no. Necessitem més per ser feliços. Què més ens falta? Sant Ignasi de Loiola ens ho havia avançat en començar els Exercicis Espirituals: «no el mucho saber harta y satisface el alma sino el sentir y gustar de las cosas internamente». Ens ho podem aplicar. Tot el que hem consumit aquests dies no ens ha saciat.

L'acumulació de moltes coses o de moltes vivències no és el més important a la vida. La nostra societat ens ven els seus productes i experiències com obligatoris per ser feliços. Rebem els estímuls i l'excitació d'una societat que ens força a experimentar-ho tot, a provar-ho tot, a continuar comprant encara que no necessitem res i ja ho tinguem tot.

L'infant Jesús del Pessebre, nascut en la pobresa, ens qüestiona un cop més: I ara què? Un cop celebrat el Nadal toca preguntar-nos perquè Jesús ha vingut així sense l'embolcall de la riquesa i el poder que li correspondrien. La seva vinguda, com a bon mestre, és perquè aprenguem a viure d'una altra manera. No només no n'hem après sinó que hem capgirat el missatge. Haver viscut el Nadal no ens ha d'haver deixat molts regals ni moltes hores compartides amb molta gent.

El Nadal ens ha d'haver portat dos grans regals: un temps molt curt, limitat, pocs dies on hauríem d'haver valorat aquelles persones a les quals li hauríem d'haver dedicat un temps de qualitat, no un ésser-hi per ésser-hi. L'altre regal: haver sabut tastar («gustar») i sentir internament que Déu ens ha vingut a veure per quedar-s'hi. Què en fem de Déu ara que el tenim aquí?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1-14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilisa, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. Urgell: □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fundadora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higin, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí

de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribe-

ra, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setm.) [Is 49,3-5-6 / Sl 39 / 1Co 1,1-3 / Jo 1,29-34]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes.

Baptisme del Senyor (A)

COMENTARI

«Va passar fent el bé i donant la salut a tothom»

El nucli de la festa d'avui, el dia del Baptisme de Jesús, el trobem a l'evangeli. Jesús va al Jordà per ser batejat per Joan, però aquest no ho vol fer: sap qui és Jesús. Però el Senyor li respon que el que cal fer ara és batejar-lo. I en batejar-lo es produeix la gran teofania: *Un cop batejat, el cel s'obrí i [Jesús] veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.* Aquell Jesús que es presenta per a ser batejat com un pecador més, és en realitat, el Fill de Déu, l'estimat del Pare. El Pare només es pot complaure en ell. Ara es revela l'autèntic realitat d'aquell home encara jove que acaba d'arribar de Galilea. I les altres lectures ens ajuden a entendre qui és aquell penitent que s'atansa a Joan. La primera lectura ens recorda que ell és *el Servent* de Déu i explicita la seva missió: *Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions fins a haver-lo implantat a la terra.* La seva predilecció seran els més necessitats: *Et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca:* és tot un programa del que portarà a terme Jesús. I sant Pere a la segona lectura defineix Jesús en termes semblants: *Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.* Aquest és Jesús: consagrat per l'Esperit Sant, amb gran poder, passà fent el bé i lluitant contra el mal. Aquesta és la missió de Jesús manifestada en el dia del seu baptisme. Nosaltres, batejats també com Jesús, plens del seu mateix Esperit Sant, estem cridats a continuar la seva missió, a passar pertot arreu fent el bé a tothom sense distincions i a curar tots els mals: l'egoisme, l'orgull, l'odi, el pecat.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

► Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

► Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

► Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

► Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?».

Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco.»